



ישראל גליקו

רומא איים ממילא להשמידו. אולם לקיבוץ דמאוחר יש מה להפסיד. ציבור גדול, היושב על אדמתו, אינו נוטה לשחק בקוביות. ודעתו של הקיבוץ, בעל אלפי המוחות ב" מאות המשקים, היא שתקבע, בסופו של דבר, גם את דעתו של יגאל אלון.

השבוע היתה השאלה פתוחה לרווחה. ה" קיבוץ-המאוחד החליט להוציא את בסאנו העצמאי לשוק האזרחי, להשתחרר על ידי כך במקצת מעל המשמר השייך לרוב במפלגה (העולם הזה 856). לפני כמה שבועות כבר פרצה תגרת-ידיים ראשונה בין צעירי ה" שומר-הצעיר לבין צעירי סיעת המעוט ב" הרצליה. אולם סימנים אלה של מתיחות והדברים המריב אשר כל צד במפלגה משמיעם באופן חפשי על רעהו, אינם מוכיחים הרבה. הקוביות מתגלגלות בקול, אך הן לא נפלו. יתכן שלא יפלו לעולם.

אם כן, יהיה זה הפסד כללי הפסד לתנועת השומר-הצעיר, אשר תרומתה העצמאית למחשבה הלאומית אובדת בים של מקח וממכר מפלגתי פנימי (למשל: בגלל התנגדות המעוט, אין היא יכולה להכניס ל" מפלגה את החברים הערביים). הפסד לקיבוץ-המאוחד, שכוונתו דווקא בהתמדה, ומעל לכל, הפסד לכדינה, הזקוקה כיום יותר מתמיד להתעוררות דורה הצעיר.

אין זה מקרה שלפי שעה הסיכוי היחיד לחידוש רוח זו טמון במחנה שרידי הפלמ"ח. הוא היה יחידה צבאית. הוא היה (ונשאר) תנועת-הנוער האמיתית היחידה כרוך אחרון. תנועה זו נעצרה באמצע, הומתה לפני שבאה לכלל גיבוש רעיוני אמיתי. יתכן והיתה זאת רק הפסקה זמנית, וכי תנועת הפלמ"ח עוד תוליד, ברבות הימים, את מדינת-הפלמ"ח.

המשק

הבעיה שאינה בעיה

סוד גלוי הוא שמחזור שטרי-האוצר ב- מדינה הנו רק 152 מיליון ל"י, בה בשעה שסכומי הפקדונות בבאנקים עולים על 220 מיליון ל"י; ויש לשער שסכומי הפקדונות יגדלו עוד יותר עם הגדלת המשכורות ו-עליית המחירים.

מצב זה יוצר, לכאורה, בעיה חמורה: מה יעשו הבאנקים, אם יעמדו בעלי-הפקדונות בפני הוצאות גדולות, לרגל חג-הפסח הקרב ובא, ידרשו סכומי כסף מזומן העולים על מחזור המטבע?

אולם למעשה תיפתר הבעיה בפשטות: משרד-האוצר ישמח להפר את הבטחתו, לה- כנע למכש האדיר של דעת-הקהל, להפעיל את מכש הדפוס, להציף את השוק בשטרות- כסף חדשים, שיכוסו על ידי עודפי המטבע הזר, אשר נצטברו באוצר.

בנין

השמחה לא ארכה

עוד לפני זמן קצר היו הקבלנים הפרטיים בישראל מלאים שמחה ותקוות גדולות: משרד-המסחר והתעשייה, שנפל לידי הצ"כ, ביטל את כל ההגבלות על הבנייה הפרטית, איפשר להם להתחרות בשיכון העממי בן



יצחק טבנקין

האם הרחבת הגבולות הוא הפתרון היחיד?

ברורה ובראיה למבנה צה"ל ולדרכו החינוכי. כית, אין ספק שבנקודה זו הוא נייצג ת מרבית הנוער העברי, משוחררי צה"ל.

כאיש התישבות, אשר אשתו ושלושת לדיו נמצאים במשק גינוסר*, מאמין אלון לא הסתייגות בנכונותה המוסרית והחברתית של הדרך החלוצית. אין אולי איש בארץ המסוגל כמוהו להגדיר דרך זו מחדש, להביאה שוב אל לבו של הנוער העירוני בצורה מושכת.

יתכן שדוקא בשטח זה טמון היעוד האמיתי, וגם המבחן האמיתי, לכל תנועה חדשה. אם תצליח לשבור את רוח האנוכיות, האדישות ורדיפת-המותרות של האדם הישראלי, ל" החזיר לו את חדות-היצירה, את שמחת ההתמסרות, הרי שתמלא שליחות עליונה.

בנייה הבינלאומית קרוב אלון לתפיסה העממית שאינה רוצה לא דובים (רוסיים) לא גשר (אמריקאי), מואסת בהשתעבדות הגוברת והולכת של המדינה למצבי-הרוח ולאיינטרסים של מעניקי-מענקים ומנדבי-נדבות.

ובזן שכל הגישות האלה אינם בגדר מצע מגובש וסופי, אולם הן יז בורות כדי ל" אפשר התלכדות כוחות חדשים מסביב לדגל חדש.

הקוביה לא נמלה. הסיכוי הגדול קיים. אולם רובצת תהום בין הבטחה והגשמה, בין סיכוי ובין ממשות. כעל לתהום זו אין מובילה גשר בטוח. מוכנה לאנשים זהירים, אפשר רק לקפוץ עליה, קפיצה שתסכן את היום למען סיכוי מעורפל. קפיצה זו קשה, ויוליסס קיסר יכול היה להטיל את הקוביה כי לא היה לו מה להפסיד: הסינאט של

* אלון עצמו מחלק את זמנו בין לימודיו באוניברסיטה הירושלמית, פעולות במרכז הקיבוץ המאוחד בעין-החרוד ובתל-אביב וביתו בגינוסר.



אהרן ציזלינג

כל שנה ילד חדש. היתה זאת הגדרה קולעת — פרט לעובדה שמפ"ם חולה מומן להוליד ילדים, שומרת בקושי על עמדותיה.

מי יקבע? מלבד הדאגה ליש, ישנו גורם שני המועד בעד יגאל אלון וחבריו לחולל פילוג, בלבם מנקרת השאלה: כה יהיה אופי המפלגה החדשה?

אם תהיה זאת רק מהדורה חדשה של מפ" לגתם הקודמת, הרי יהיה הפילוג הרה"אסון — במקום מפלגה גדולה וחסרת-תנופה תת- קיימה שתי מפלגות קטנות, חסרות-תנופה לא פחות.

המפלגה לאחדות-העבודה, שהתקיימה כאז פרישתה ממפא"י («סיעה ב'») ועד הקמת מפ"ם, היתה מפלגה אהודה מאוד על הנוער. היא היתה הגורם האקטיביסטי שקרא למאבק. בעיקר הודות לה התפתח הפלמ"ח, התפתחה עליה ב', לא נפסקה מלחמתו של היישוב המ- אורגן בשלטון הבריטי. יש לה עבר מפואר בהתיישבות ובהגנה.

אולם יצחק טבנקין, מדריכה הגדול, אהרון ציזלינג, יצחק בן-אהרון ושאר בני-דורם, שוב אינם מסוגלים כיום להצית אש בלב הנוער. נוצר זה אינו רוצה בעוד מפלגה אחת. לבו צמא לתנועה אמיתית, שמרכזה לא יהיה במסדרונות-הכנסת ובחדרי-המוסדות, אלא במפעלי הגשמה חדשים שיתנו תוכן לחיי היומ-יומיים. רק מנהיגים צעירים יכולים לעמוד בראש מבצע כזה, כשם שעמדו בראש הפלמ"ח.

בקבוץ-המאוחד קיימת הנהגה שלמה כזאת מן המוכן. מאחורי יגאל אלון, ביבור הה" מונים, וישראל גלילי, האדם הצעיר היחיד בארץ העשוי מן החומר המתאים לראש מפלגה, עומדת שורה מגובשת של מנהיגי- משנה שהוכיחו את עצמם בימי המאבק וה" מלחמה, אנשים כסוגו של יוספלה טבנקין ונחום שריג, שגודלו וחוכמו על ידי יצחק שדה ואלון עצמו.

השאלה הגדולה היא אם במפלגה חדשה יהיו כאלה את הלב החי, ייצקו את הערכים הישנים לתוך דפוסים חיים וחדשים הקרובים לגפש הנוער — או שיתפסו את מקומם שוב בשורה השניה, מאחורי מדריכהם הקשישים.

תוספת למפתח. ספק גדול כהן אם יגאל אלון עצמו רואה את השאלה כזו. יש החושדים שהוא צמוד מדי לכסגרת תנועתו מכדי שיוכל לראות את הבעיה באופן אובייק- טיבי. נאמנתו האישית המוחלטת למנהיגים הקשישים בתנועתו היא חלק בלתי-נפרד מאופיו.

אולם זוהי בעיה-המוקד. אין כל ערך להג- דרה חדשה של כוחות פוליטיים ישנים, יש ערך רק לדבר אחד: הקמת כוחות חדשים שיוכלו לחרוג מעבר למחיצות ישנות, ללכי כחנות לוחמים, שגדלו במסגרות שונות וירי- בות, בכור המצרף של תפקידים חדשים ומ" ציאות חדשה. יגאל אלון הוא האיש היחיד המסוגל לכך כיום.

הסכנה הגדולה המאיימת על המדינה היא הקפאון המחלט של מסגרותיה המפלגתיות, יוצר אדישות ורגש של בחילה בקרב הדור החדש. המסגרות מלפני דור, המעלות עובש אף כי אחדות מהן החליפו את שבותיהן, אינן מסוגלות לקלוט נוער, להלהיבו ולחנכו ל" הכניסו למסגרות האחראיות של המדינה, בשום מפלגה אין משמרת צעירה אמיתית.



יגאל אלון ואנשי מטה הפלמ"ח באכרענייה המצרית ב"גוריון צוה לחזור